

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda)

30. juuni 2004\*

Kohtuasjas T-107/02,

**GE Betz Inc.**, varem BetzDearborn Inc., asukoht: Trevose, Pennsylvania (Ameerika Ühendriigid), esindajad: advokaadid G. Glas ja K. Manhaeve, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

*versus*

**Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)**, esindaja: esialgu E. Joly, hiljem G. Schneider,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Esimese Astme Kohtus

\* Kohtumenetluse keel: inglise.

**Atofina Chemicals Inc.**, asukoht: Philadelphia, Pennsylvania (Ameerika Ühendriigid), esindajad: *barrister* M. Edenborough ja *solicitor* M. Medyckyj,

mille esemeks on kaebus Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 17. jaanuari 2002. aasta otsuse (asi R 1003/2000-1) peale Atofina Chemicals Inc. ja GE Betz Inc. vahelises vastulausemenetluses,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS  
(teine koda),

koosseisus: koja esimees N. J. Forwood, kohtunikud J. Pirrung ja A. W. H. Meij,

kohtusekretär: ametnik J. Plingers,

arvestades Esimese Astme Kohtu kantseleisse 8. aprillil 2002 saabunud hagiavaldust,

arvestades Esimese Astme Kohtu kantseleisse 23. juulil 2002 saabunud kostja vastust,

arvestades Esimese Astme Kohtu kantseleisse 26. juulil 2002 saabunud menetlusse astuja Atofina Chemicals Inc. vastust hagile,

arvestades 17. septembri 2003. aasta kohtuistungil toimunut,

on teinud järgmise

**otsuse**

### Õiguslik raamistik

- <sup>1</sup> Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1) (muudetud redaktsioonis) artiklites 42 ja 73 on sätestatud:

„Artikkel 42

Vastulause

[...]

3. Vastulause tuleb esitada kirjalikult ja see peab olema põhjendatud. [...] Ameti määratud aja jooksul võib vastulause esitaja esitada oma vastulause toetuseks fakte, tõendeid ja seisukohti.

[...]

## Artikkel 73

### Otsuste põhjendav osa

Ameti otsustes märgitakse põhjused, millel need rajanevad. Otsuste aluseks võivad olla üksnes põhjused või tõendid, mille kohta huvitatud isikutel on olnud võimalik esitada oma seisukoht.”

- 2) Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, (EÜT L 303, lk 1, edaspidi „rakendusmäärus”) eeskirjades 15–18 ja 20 on sätestatud:

„Eeskiri 15

Vastulause sisu

[...]

2) Vastulause sisaldab järgmist:

[...]

b) vastulause aluseks oleva varasema märgi või varasema õiguse kohta:

- i) kui vastulause aluseks on varasem märk, siis sellekohane avaldus ning mäрге, et varasem märk on ühenduse märk, või mäрге liikmesriigi või

liikmesriikide, kaasa arvatud Beneluxi kohta, kus varasem märk on registreeritud või kus seda on taotletud, või kui varasem märk on rahvusvaheliselt registreeritud märk, siis märke liikmesriigi või liikmesriikide, kaasa arvatud Beneluxi kohta, millele varasema märgi kaitset on laiendatud;

- ii) vajaduse korral varasema märgi toimiku number või registreerimisnumber ja esitamiskuupäev, kaasa arvatud prioriteedikuupäev;

[...]

- vi) kujutis ja vajaduse korral varasema märgi või varasema õiguse kirjeldus;

- vii) loetelu kaupadest ja teenustest, mille jaoks varasem märk on registreeritud [...]; märkides, milliste kaupade ja teenuste jaoks varasem kaubamärk on kaitstud, märgib vastulause esitaja ära ka need kaubad ja teenused, mis on vastulause aluseks;

[...]

## Eeskiri 16

Vastulause toetuseks esitatud faktid, tõendid ja argumendid

- 1) Iga vastulause võib sisaldada vastulause toetuseks esitatud faktide, tõendite ja argumentide üksikasju, millele tuleb lisada tõendavad dokumendid.
  
- 2) Kui vastulause aluseks on varasem märk, mis ei ole ühenduse kaubamärk, oleks soovitatav lisada vastulausele tõendid kõnealuse varasema märgi registreerimise või esitamise kohta, näiteks registreerimistunnistus. [...]
  
- 3) Lõikes 1 osutatud faktide, tõendite ja argumentide ning muude tõendavate dokumentide üksikasjad ja lõikes 2 mainitud tõendid võib, kui neid ei esitata koos vastulausega või pärast seda, esitada pärast vastulausemenetluse alustamist tähtaja jooksul, mille amet määrab eeskirja 20 lõike 2 kohaselt.

## Eeskiri 17

Keelte kasutamine vastulausemenetluses

- 1) Kui vastulause ei ole esitatud keeles, milles on esitatud ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlus ja mis on üks ameti ametlikest keeltest, või taotluse esitamisel

märgitud teises keeles, esitab vastulause esitaja vastulause tõlke ühesse nendest keeltest ühe kuu jooksul pärast vastulause esitamise tähtaja lõppemist.

2) Kui eeskirja 16 lõigete 1 ja 2 kohaselt vastulause toetuseks esitatud tõendeid ei esitata vastulause menetlemise keeles, esitab vastulause esitaja tõendite tõlke sellesse keelde ühe kuu jooksul pärast vastulause esitamise tähtaja lõppemist või vajaduse korral tähtaja jooksul, mille amet määrab eeskirja 16 lõike 3 kohaselt.

[...]

## Eeskiri 18

### Vastuvõetamatu vastulause tagasilükkamine

1) Kui amet leiab, et vastulause ei vasta määruse artikli 42 sätetele või kui vastulauses ei ole selgelt märgitud, millise taotluse vastu see on esitatud või millise varasema märgi või varasema õiguse alusel see on esitatud, lükkab amet vastulause vastuvõetamatuna tagasi, kui neid puudusi ei kõrvaldata enne vastulause esitamise tähtaja lõppu. [...]

2) Kui amet leiab, et vastulause ei vasta määruse või käesolevate eeskirjade muudele sätetele, teatab ta sellest vastulause esitajale ja teeb ettepaneku kõrvaldada täheldatud puudused kahe kuu jooksul. Kui puudusi ei kõrvaldata enne tähtaja lõppu, lükkab amet vastulause vastuvõetamatuna tagasi.

[...]

## Eeskiri 20

### Vastulausete menetlemine

[...]

2) Kui vastulause ei sisalda eeskirja 16 lõigetes 1 ja 2 nimetatud faktide, tõendite ja argumentide üksikasju, teeb amet vastulause esitajale ettepaneku esitada need ameti määratud tähtaja jooksul. [...]"

### Vaidluse taust

- 3 Hageja esitas 20. novembril 1997 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet“) taotluse registreerida sõnamärk BIOMATE.
- 4 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotletakse, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (parandatud ja täiendatud) järgi klassi 1 ja vastavad järgmisele kirjeldusele:

— Klass 1: „keemiatooted bioorganismide hävitamiseks tööstusvees ja tehnoloogiprotsessides”.



5 Taotlus on avaldatud 21. septembril 1998 Ühenduse Kaubamärgibülletäänis nr 72/98.

6 Atofina Chemicals Inc., käesolevas asjas menetlusse astuja, esitas 21. detsembril 1998 koostatud ja 22. detsembril 1998 ühtlustamisametisse saabunud kirjaga vastulause taotletava kaubamärgi registreerimisele. Vastulause aluseks oli järgmine kujutismärk:

**bioMεT**

7 See kujutismärk on varem registreeritud järgmiselt:

— Beneluxi registreering nr 39765, taotluse esitamise kuupäevaga 28. juuni 1971, Nizza kokkuleppe klassidesse 1 ja 5 kuuluvatele kaupadele, nimelt:

— klass 1: „Tööstuses, teaduses, põllumajanduses, aianduses ja metsanduses eelkõige makro- ja mikroorganismide hävitamiseks kasutatavad keemiatooted (välja arvatud fungitsiidid, herbitsiidid ja kahjuritõrjevahendid)”;

— klass 5: „Fungitsiidid, herbitsiidid ja kahjuritõrjevahendid”;

— Prantsusmaa registreering (uuendatud nr 1665517) taotluse esitamise kuupäevaga 23. jaanuar 1980, Nizza kokkuleppe klassi 1 kuuluvatele kaupadele, nimelt:

— klass 1: „Biotsiididena kasutatavad keemilised ained ja ühendid”;

— rahvusvaheline registreering R 325543, registreerimiskuupäevaga 8. november 1966, mis pärineb Beneluxist ja mis kehtib Austrias, Prantsusmaal, Itaalias ja Portugalis Nizza kokkuleppe klassidesse 1 ja 5 kuuluvatele kaupadele, nimelt:

— klass 1: „Tööstuses, teaduses, põllumajanduses, aianduses ja metsanduses kasutatavad keemiatooted”;

— klass 5: „Keemiatooted, mida kasutatakse eelkõige makro- ja mikroorganismide hävitamiseks”.

8 Vastulause aluseks oli ühtlasi sõnamärk BIOMET, mis on registreeritud Itaalias (uuendatud nr 400859), taotluse esitamise kuupäevaga 30. mai 1962, Nizza kokkuleppe klassi 5 kuuluvatele kaupadele, nimelt:

— klass 5: „Bakteritsiididena kasutatavad keemilised ained ja ühendid” .

- 9 Lõpuks oli vastulause aluseks tähis BIOMET, mida ei ole registreeritud, kuid mis on kasutusel Beneluxis, Prantsusmaal, Itaalias, Austrias ja Portugalis.
- 10 Vastulause oli esitatud kõikide taotluses märgitud kaupade vastu ja selle aluseks olid kõik varem registreeritud kaubamärkidega tähistatavad kaubad.
- 11 Selles osas, mis puudutab varem registreeritud kaubamärke, oli vastulause esitatud määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktide a ja b ning lõike 5 alusel. Ülalnimetatud registreerimata tähise osas oli vastulause esitatud määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 4 alusel.
- 12 Varasemate kaubamärkide registreerimistunnistuste koopiad olid vastulausele lisatud.
- 13 Vastulausete osakond saatis 7. aprillil 1999 menetlusse astujale järgmiselt sõnastatud faksi:

„Notification of deficiencies in the notice of opposition (Rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation)

[...]

The examination of the notice of opposition has shown that the indication of the goods and services has not been provided in the language of the opposition proceedings (english).

This deficiency must be remedied within a non extendible period of two months from receipt of this notification, that is on or before 07/06/1999.

The notice of opposition will otherwise be rejected on grounds of inadmissibility”.

(„Teade vastulauses esinevate puuduste kohta (rakendusmääruse eeskiri 15 ja eeskirja 18 lõige 2)

[...]

Vastulause läbivaatamisel ilmnes, et kaubad ja teenused ei ole esitatud vastulause menetlemise keeles (inglise keel).

Osundatud puudus tuleb kõrvaldada kahe kuu jooksul käesoleva teate saamisest arvates, st hiljemalt 7. juuniks 1999, kusjuures tähtaeg ei ole pikendatav.

Vastasel korral lükatakse vastulause vastuvõetamatuse tõttu tagasi.”)

- 14 Menetlusse astuja esitas 28. mail 1999 faksi teel varasemate kaubamärkidega kaetud kaupade loetelu tõlke. Selles faksis on ühtlasi märgitud:

„If further information is required, please let us know.”

(„Kui vajate täiendavat teavet, palume meile teatada.”)

- 15 Vastulausete osakond saatis 29. juunil 1999 menetlusse astujale teise faksi, mis oli sõnastatud järgmiselt:

„Communication to the opposing party of the date of commencement of the adversarial part of the opposition proceedings and of final date for submitting facts, evidence and arguments in support of the opposition (Rules 19 (1), 16 (3), 17 (2) and 20 (2) of the Implementing Regulation).

[...]

Your opposition has been communicated to the applicant.

[...]

The adversarial part of the proceedings will commence on 30/08/1999.

A final period of four months from receipt of this notification, that is until 29/10/1999, is allowed for you to furnish any further facts, evidence or arguments which you may feel necessary to substantiate your opposition [...]

Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation.”

(„Vastulause esitajale saadetud teade vastulausemenetluse väitluste osa alguse ja vastulause toetuseks faktide, tõendite ja argumentide esitamise lõpptähtaja kohta (rakendusmääruse eeskirja 19 lõige 1, eeskirja 16 lõige 3, eeskirja 17 lõige 2 ja eeskirja 20 lõige 2).

[...]

Teie vastulause on kaubamärgi taotlejale edastatud.

[...]

Vastulausemenetluse väitluste osa algab 30.8.1999.

Käesoleva teate kättesaamisest arvates on Teil nelja kuu jooksul, st kuni 29.10.1999, võimalik esitada täiendavaid fakte, tõendeid ja argumente, mida Te peate vajalikuks oma vastulause toetuseks. [...]

Palun pöörake tähelepanu asjaolule, et kõik dokumendid peavad olema koostatud vastulause menetlemise keeles või tuleb neile lisada tõlge.”)

- 16 Seda neljakuulist tähtaega pikendati kuni 23. märtsini 2000. Päev enne tähtaja saabumist palus menetlusse astuja uut pikendust. Amet leidis, et see taotlus ei ole piisavalt põhjendatud ega kuulu rahuldamisele. Kuna taotlus oli siiski esitatud üks päev enne tähtaja saabumist, andis ühtlustamisamet menetlusse astujale ühepäevase lisatähtaja vastulauset toetavate materjalide esitamiseks. Sellel viimasel päeval esitas menetlusse astuja lisamaterjale, nimelt põhikirjajärgse avalduse, brošüüre ja ühe etiketi.
- 17 Vastulausete osakond tegi 7. septembril 2000 otsuse, mille kohaselt on vastulause varem registreerimata tähise osas vastuvõetamatu ning ülejäänud osas ei vasta vastulause määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktide a ja b ning lõike 5 nõuetele, kuna vastulause esitaja ei ole tähtaegselt esitanud varasemate kaubamärkide registreerimistunnistuste tõlget, seega ei ole esitanud tõendeid vastulause aluseks olevate varasemate kaubamärkide registreerimise kehtivuse ja õigusliku staatuse kohta.
- 18 Neil põhjendustel lükkas vastulausete osakond vastulause tervikuna tagasi ja jättis tekkinud kulud menetlusse astuja kanda.

19 Menetlusse astuja esitas 13. oktoobril 2000 kaebuse vastulausete osakonna otsuse peale.

20 17. jaanuaril 2002 tegi apellatsioonikoda — hageja väitel talle 8. veebruaril 2002 saabunud tähitud kirjaga teatavaks tehtud — otsuse (edaspidi „vaidlustatud otsus”), millega:

— lükkas vastulause varem registreerimata tähise osas tagasi kui vastuvõetamatu;

— ülejäänud osas tühistas vastulausete osakonna otsuse;

— saatis asja tagasi vastulausete osakonnale edasiseks menetlemiseks;

— jättis kummagi osapoolle kanda tema poolt vastulausemenetluses kantud kulud.

21 Apellatsioonikoda tühistas vastulausete osakonna otsuse osaliselt, leides, et kuna vastulausete osakond saatis vastulause esitajale käesoleva otsuse punktides 13 ja 15 osundatud faksid, tekkis vastulause esitajal õiguspärane ootus, et vastulausele lisatud registreerimistunnistuste koopiatel ei ole vormilisi puudusi.



## Menetlus

- 22 Hageja algatas käesoleva menetluse inglise keeles koostatud ja 5. aprillil 2002 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldusega.
- 23 Kuna ülejäänud osapooled ei vaidlustanud seda, et kohtumenetluse keel Esimese Astme Kohtus oleks inglise keel, määras kohus käesoleva kohtumenetluse keeleks inglise keele.
- 24 Ühtlustamisamet esitas kostja vastuse 23. juulil 2002. Menetlusse astuja esitas oma vastuse hagiavaldusele 26. juulil 2002.
- 25 Hageja esitas 17. oktoobril 2002 avalduse, tuginedes Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 135 lõikele 3. Kuna hageja ei esitanud taotlust repliigi esitamiseks ning kuna menetlusse astuja ja ühtlustamisameti vastused hagiavaldusele ei sisaldanud uusi väiteid ega nõudeid, mis oleks olnud aluseks viidatud sätte alusel avalduse esitamisele, otsustas Esimese Astme Kohus seda avaldust toimikusse mitte lisada.

## Poolte nõuded

- 26 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus selles osas, millega

- i) on tühistatud vastulausete osakonna 7. septembri 2000. aasta otsus;
  
  - ii) asi saadetakse tagasi vastulausete osakonnale edasiseks menetlemiseks;
  
  - iii) jäetakse kummagi osapoolle kanda tema poolt vastulausemenetluses kantud kulud;
- mõista ühtlustamisametilt välja kohtukulud, sealhulgas apellatsioonikoja menetluses hageja poolt kantud kulud.

27 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:

- rahuldada hageja taotlus vaidlustatud otsuse tühistamise kohta;
  
- otsustada, et iga osapool kannab ise oma kohtukulud.

28 Menetlusse astuja palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi rahuldamata;

- tühistada vastulausete osakonna otsus selles osas, millega leiti, et varasematele registreerimistele tuginev vastulause ei ole asjakohaselt põhjendatud;
  
- tühistada vastulausete osakonna otsus menetluskulude osas;
  
- saata asi tagasi vastulausete osakonnale edasiseks menetlemiseks;
  
- mõista hagejalt välja menetlusse astuja kasuks käesoleva menetlusega seotud kulud.

### **Poolte nõuete kohta**

#### *Ühtlustamisameti nõuete ulatus*

- 29 Kohtuistungil täpsustas ühtlustamisamet esmalt, et oma nõuete esimeses punktis ei ulatu tema nõue kaugemale hageja nõuetest. Seega tuleb ühtlustamisameti nõuete esimest punkti mõista kui toetust hageja nõuete esimesele punktile.
- 30 Seejärel täpsustas ühtlustamisamet kohtuistungil, et teise võimalusena taotles ta, et Esimese Astme Kohus teeks teiste osapoolte nõudeid ja argumente arvestades asjakohase otsuse. Seega jätab ühtlustamisamet asja otsustada Esimese Astme Kohtu äranägemisel.

- 31 Siinkohal tuleb märkida, et menetlusse astuja on rõhutanud, sealhulgas kohtuis-tungil, et kuna apellatsioonikoda kui niisugune ei ole Esimese Astme Kohtus esindatud, on ühtlustamisameti ülesandeks esindada teda kohtus.
- 32 Selles osas tuleb esmalt meenutada, et ühtlustamisamet on asutatud määrusega nr 40/94 ja tema ülesandeks on muuhulgas ühenduse kaubamärgiõiguse korralda-mine, ning tuginedes nimetatud määrusele peab ühtlustamisamet kogu oma tegevuses lähtuma selle ülesandega seotud üldistest huvidest.
- 33 Järgnevalt tuleb sedastada, et kuigi apellatsioonikojad on ühtlustamisameti koosseisus (Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-110/01: *Vedial v. Siseturu Ühtlustamise Amet — France Distribution (HUBERT)*, EKL 2002, lk II-5275, punkt 19) ja kuigi apellatsioonikoja, kontrollija ja/või pädeva osakonna toimingud on omavahel funktsionaalselt seotud (Esimese Astme Kohtu 8. juuli 1999. aasta otsus kohtuasjas T-163/98: *Procter & Gamble v. Siseturu Ühtlustamise Amet (BABY-DRY)*, EKL 1999, lk II-2383, punkt 38), on apellatsioo-nikojad ja nende liikmed oma ülesannete täitmisel funktsionaalselt sõltumatud. Ühtlustamisamet ei saa anda neile juhiseid.
- 34 Neil asjaoludel tuleb tõdeda, et kuigi ühtlustamisamet ei ole pädev algatama menetlust apellatsioonikoja otsuse vastu, siis vastupidi ei saa temalt nõuda, et ta kaitseks põhimõtteliselt kõiki apellatsioonikodade vaidlustatud otsuseid või taotleks alati nende otsuste vastu suunatud nõuete rahuldamata jätmist.
- 35 Kuigi kodukorra artikli 133 lõikes 2 on ühtlustamisamet määratud kostjaks Esimese Astme Kohtus, ei muuda see nimetamine määruse nr 40/94 üldisest loogikast

tulenevaid järeldusi apellatsioonikodade suhtes. See võimaldab eelkõige lahendada kohtukulude küsimuse juhul, kui vaidlustatud otsus muudetakse või tühistatakse, sõltumata sellest, millisel seisukohal on ühtlustamisamet Esimese Astme Kohtus.

- 36 Neil asjaoludel ei ole ühtlustamisametil takistusi hageja nõuetega ühinemiseks ega selleks, et jätta asi otsustada Esimese Astme Kohtu äranägemisel, kui ta esitab Esimese Astme Kohtu teavitamiseks kõik asjakohased argumendid, mida ta käesoleva otsuse punktis 32 osundatud ülesannetest lähtudes vajalikuks peab.
- 37 Lisaks tuleb rõhutada, et kui alles kohtuistungil esitatud uus nõue on paratamatult hilinevad ja seetõttu vastuvõetamatu, siis käesolevas asjas kohtuistungil esitatud täiendavaid täpsustusi ei saa pidada iseseisvaks nõudeks, mistõttu nende vastuvõetavust ei ole vaja hinnata.

### *Menetlusse astuja nõuete ulatus*

- 38 Kohtuistungil täpsustas menetlusse astuja, et ta esitas oma nõuete teise, kolmanda ja neljanda punkti vaid selguse huvides ning kuna need nõuded on nõuete esimesest punktist automaatselt tulenevad tagajärjed, siis ei taotle ta Esimese Astme Kohtult enam kui nõuete esimeses ja viiendas punktis nimetatut. Järelikult tuleb menetlusse astuja nõudeid mõista selliselt, et ta palub jätta hagi rahuldumata ja mõista käesoleva menetlusega seotud kulud välja hagejalt menetlusse astuja kasuks.

## Põhiküsimus

### *Poolte argumendid*

- 39 Hageja esitab oma hagi toetuseks üheainsa fakti- ja õigusväite, mis puudutab rakendusmääruse eeskirja 17 lõike 2 rikkumist.
- 40 Hageja märgib, et apellatsioonikoda nõustus vastulausete osakonna seisukohaga, et registreerimistunnistusi ei esitatud vastulause menetlemise keeles ja nimetatud dokumentide tõlkeid ei esitatud tähtaegselt. Hageja leiab, et kuna varasemate kaubamärkide kehtivuse ja õigusliku seisundi kohta puudusid tõendid, tuli neile rajatud vastulause tagasi lükata.
- 41 Hageja väidab, et apellatsioonikoda leidis ekslikult vastulausete osakonna 7. aprilli 1999. aasta ja 29. juuni 1999. aasta fakside põhjal, et vastulausete osakond oli rikkunud menetluse astuja õiguspäraseid ootusi.
- 42 Hageja leiab, et kuna 7. aprilli 1999. aasta faksis on otsene viide rakendusmääruse eeskirjale 15 ja eeskirja 18 lõikele 2 ning võimalusele lükata vastulause vastuvõetamatuse tõttu tagasi, siis arvestades seda, et vastulause ei olnud vastavuses rakendusmääruse eeskirja 15 lõike 2 punkti b alapunkti vii nõuetega, saab nimetatud faksi tõlgendada ainult kui vastulause vastuvõetamatusele viitavat teadet, aga mitte seonduvalt vastulause toetuseks tõendite esitamisega, kusjuures tõendite suhtes hageja arvates vastuvõetamatuse alused puuduvad. Seega kõrvaldas menetluse astuja 28. mai 1999. aasta faksiga vastulause puudused, millele vastulausete osakond oli osutanud.

- 43 Hageja täpsustab, et erinevalt vastuvõetamatuse tõttu tagasilükkamise juhtumist ei olnud vastulausete osakond kohustatud vastulause esitajale teatama, et rakendusmääruse eeskirja 17 lõikes 2 nimetatud tõlge puudus.
- 44 Vastulause toetuseks vajalike tõendite esitamise kohustus lasub vastulause esitajal. Hageja arvates ei saanud menetlusse astuja käesolevas asjas kõrvaldada nimetatud puudusi lihtsalt üldsõnaliselt, paludes vastulausete osakonnal endale teatada, kas ta vajab täiendavat teavet, nagu ta seda tegi 28. mai 1999. aasta faksiga, eriti kui selle faksiga vastati 7. aprilli 1999. aasta faksile, mis puudutas vastulause vastuvõetavust. Vastupidise väite toetamine paneks vastulausete osakonnale kohustuse abistada vastulause esitajat.
- 45 Mis puudutab 29. juuni 1999. aasta faksi, siis selle ainus eesmärk oli anda menetlusse astujale võimalus määruse nr 40/94 artikli 42 lõike 3 ja rakendusmääruse eeskirja 16 lõike 3 kohaselt esitada oma vastulause toetuseks täiendavaid tõendeid, kui ta seda vajalikuks peab.
- 46 Ei 7. aprilli 1999. aasta ega 29. juuni 1999. aasta faks saanud eraldi võetuna ega koos tekitada menetlusse astujal õiguspäraseid ootusi seonduvalt rakendusmääruse eeskirja 17 lõikes 2 sätestatud keelenõuetega. Vastupidi, 29. juuni 1999. aasta faksiga juhiti tähelepanu neile nõuetele.
- 47 Ühtlustamisameti hinnangul leidis apellatsioonikoda põhjendatult, et käesolevas asjas ei täidetud rakendusmääruse eeskirja 17 lõike 2 nõudeid. Esimese Astme Kohtu 13. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas T-232/00: Chef Revival USA v. Siseturu Ühtlustamise Amet — Massagué Marin (Chef) (EKL 2002, lk II-2749, punkt 42) kinnitas, et rakendusmääruse eeskirja 15 lõike 2 punkti b alapunktist vii tulenevat

kohustust — näidata varasema kaubamärgiga tähistatavad kaubad — tuleb eristada kohustusest esitada üksikasjalist teavet määruse nr 40/94 artikli 42 lõikes 3 ja rakendusmääruse eeskirja 16 lõigetes 1 ja 2 ning eeskirja 20 lõikes 2 nimetatud faktide, tõendite ja argumentide kohta. Rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 2 kohaselt tooks esimese kohustuse eiramine kaasa vastulause tagasilükkamise vastuvõetamatuse tõttu, samal ajal kui teise kohustusega seotud teabe esitamata jätmise tagajärjeks on, et seda teavet vastulause põhjendatuse uurimisel ei arvestata.

- 48 Kuna rakendusmääruse eeskirja 17 lõige 2 paneb vastulause esitajale kohustuse varustada vastulause toetuseks esitatud tõendid tõlkega vastulause menetlemise keelde, siis sellise tõlke esitamata jätmine on võrdne nende tõendite esitamata jätmisega. Neil asjaoludel ei ole vastulausete osakonnal muud võimalust kui lükata kõnealune vastulause tagasi.
- 49 Ühtlustamisameti hinnangul leidis apellatsioonikoda ekslikult, et menetlusse astuja õiguspäraseid ootusi oli rikutud.
- 50 Selles osas leiab ühtlustamisamet esmalt, et menetlusse astujal puudus alus väita, et ta ei olnud teadlik asjakohastest sätetest, kuna need on selged ja neid ei ole pärast jõustumist muudetud.
- 51 Teiseks leiab ühtlustamisamet, et ei 7. aprilli 1999. aasta ega 29. juuni 1999. aasta faksiga ei ole vastulausete osakond andnud menetlusse astujale täpset, selgesõnalist ega kaudset kinnitust, et esitatud tõendid vastavad keelenõuetele.



- 52 Kolmandaks leiab ühtlustamisamet, et 29. juuni 1999. aasta faksi tüüpi teated ei saa oma olemuse tõttu olla täpsed ega spetsiifilised. Eelkõige tuleneb määruse nr 40/94 artikli 42 lõikest 3 ning rakendusmääruse eeskirja 16 lõikest 3 ja eeskirja 20 lõikest 2, et ühtlustamisameti ülesandeks on teha vastaspoolele üldsõnaline ettepanek esitada fakte, tõendeid ja argumente, mitte aga teatada konkreetsetest puudustest. Taolistest puudustest teavitamine eeldaks asjaolude põhjalikku uurimist enne selliste faktide, tõendite ja argumentide esitamise lõppu, kuid sellist olukorda ei ole seadusandja ette näinud, ning vastuväidete menetluse võistleva iseloomu tõttu on see välistatud. Lisaks tuleneb määruse nr 40/94 artiklist 74 ja rakendusmääruse eeskirja 16 lõikest 3, et kui vastulause on juba tunnistanud vastuvõetavaks, võivad osapooled vabalt valitud viisil esitada oma seisukohad. Lõpuks tuleneb määruse nr 40/94 artikli 74 punktist 1, et ühtlustamisametil ei ole lubatud abistada vastulause esitajat faktide, tõendite ja argumentide esitamisel. Analoogia alusel laienevad need põhimõtted ka keelenõuetele.
- 53 Apellatsioonikodade mitmete otsuste viidates juhib ühtlustamisamet tähelepanu sellele, et puudub üksmeel küsimuses, kas 29. juuni 1999. aasta faksis kasutatud standardsõnastus on piisavalt selge. Ühtlustamisameti arvates tuleb sellele küsimusele vastata jaatavalt.
- 54 Menetlusse astuja leiab, et kui faktid, tõendid ja argumendid, millele teine osapool kavatses tugineda, on kõigile osapooltele teada ja arusaadavad, tuleb vastulauset pidada asjakohaselt põhjendatuks.
- 55 Antud juhul oli vastulauses märgitud, et sellele on lisatud registreerimistunnistuste koopiad ja et vastulause aluseks on kõik kaubad, mille jaoks varasemad kaubamärgid on registreeritud. Menetlusse astuja arvates tähendas 7. aprilli 1999. aasta faks endastmõistetavalt seda, et tunnistustes viidatud kaupade loetelud on vastulause osa, mis tuleb tõlkida vastulause menetlemise keelde. See tõlge on esitatud 28. mail 1999.

Seega vastulause põhjendatuse hindamiseks vajalik oluline teave kas sisaldus vastulauses endas või siis oli liidetud nimetatud dokumendile viitega kaupade loetelu tõlkele, mis on esitatud 28. mai 1999. aasta faksiga.

- 56 Menetlusse astuja juhib tähelepanu sellele, et kogu registreerimistunnistuses sisalduvat teavet ei ole vaja tõlkida, kuna osa sellest ei oma asjas tähtsust või on tõlkimatu, näiteks nimed ja numbrid, ning samuti ei ole vaja tõlkida teavet, näiteks prioriteedikuupäeva, kui nõue sellele ei tugine. Kohtuistungil lisas menetlusse astuja, et asjas, kus tuginetakse pika dokumendi väikesele osale, tundub kogu dokumendi tõlkimise kohustus talle ebaproportsionaalne ja ebamõistlik.
- 57 Tuginedes rakendusmääruse eeskirja 16 lõigetele 1 ja 2 lisab menetlusse astuja, et kohustust esitada varasemate kaubamärkide registreerimistunnistuste täielikud tõlked ei ole sätestatud.
- 58 Kohtuistungil väitis ta samuti, et vastulause aluseks oleva kaubamärgi kehtivus ja õiguslik seisund ei ole tõendatud registreerimistunnistuste tõlke, vaid registreerimistunnistuste endiga.
- 59 Ühtlasi väidab menetlusse astuja, et 29. juuni 1999. aasta faksi tavapärase tähendus seisnes selles, et 7. aprilli 1999. aasta faksis osundatud puudus on kõrvaldatud ja seega ei lükata vastulauset tagasi vastuvõetamatuse tõttu. Selles faksis tehtud märkus menetlemise keele kohta käis täiendavate, mitte juba esitatud faktide, tõendite ja

argumentide kohta. Kui vastulausete osakond oleks leidnud, et nimetatud puudus ei ole kõrvaldatud, oleks ta menetlusse astuja arvates pidanud lükkama vastulause tagasi vastuvõetamatuse tõttu, mida aga pole tehtud.

60 Menetlusse astuja on nõus apellatsioonikoja seisukohaga, mille kohaselt ta võis vastulausete osakonnalt saadud näpunäidete põhjal põhjendatult loota, et ta on täitnud vajalikud nõuded, et vastulauset saaks pidada põhjendatuks.

61 Lõpuks viitab menetlusse astuja ühtlustamisameti apellatsioonikodade viiele otsusele, milles leiti, et asjakohastes registreerimistunnistustes sisalduvat teavet ei ole tervikuna vaja tõlkida, ning nendest kahes otsuses leiti, et vastulause esitaja võis vastulausete osakonna käitumise põhjal tugineda õiguspärasele ootusele, et ta on selles osas kõik nõuded täitnud.

### *Esimese Astme Kohtu hinnang*

62 Oma hagi ainsa fakti- ja õigusväite toetuseks esitatud argumentides eristab hageja vastulause menetlemise keelenõuete ja eelkõige rakendusmääruse eeskirja 17 lõike 2 rikkumise küsimuse küsimusest, kas vastulausete osakond on rikkunud menetlusse astuja õiguspäraseid ootusi. Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja teevad samasugust vahet. Seda vahetegemist tuleb ainsa fakti- ja õigusväite uurimisel silmas pidada.

## Vastulause menetlemise keelenõuded

- 63 Vastulause aluseks olevate varasemate kaubamärkidega seotud keelenõuete osas leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 23, et „vastulause esitaja [menetlusse astuja Esimese Astme Kohtus] oleks pidanud esitama menetlemise keeles täpsed andmed, mis on kantud registrisse”. Ta lisas, et käesolevas asjas on ilmne, et vastulause esitaja ei ole esitanud täielikku tõlget pädevate ametiasutuste poolt välja antud või avaldatud asjakohastest dokumentidest. Siinkohal tuleb tõdeda, et viimatinimetatud seisukohta ei ole ükski osapool vaidlustanud.
- 64 Käesolevas asjas ei ole vaidlustatud seda, et vastulauses oli märgitud, et sellele on lisatud registreerimistunnistuste koopiad ja et vastulause aluseks on kõik kaubad, mille jaoks varasemad kaubamärgid on registreeritud, aga nende kaupade loeteludele ei olnud lisatud tõlget vastulause menetlemise keeles.
- 65 Seega ei vastanud vastulause rakendusmääruse eeskirja 15 lõike 2 punkti b alapunktis vii ja eeskirja 17 lõikes 1 sätestatud keelenõuetele, kuna vastulause ei sisaldanud menetluse keeles tõlget kaupade ja teenuste loeteludest, mille jaoks varasemad kaubamärgid olid registreeritud. Tegemist ei ole rakendusmääruse eeskirja 18 lõikes 1 nimetatud juhtumiga, kuid seda reguleerib rakendusmääruse eeskirja 18 lõige 2, mis käsitleb juhtumeid, kus vastulause ei vasta määruse nr 40/94 või rakendusmääruse muudele nõuetele, mida rakendusmääruse eeskirja 18 lõikes 1 ei ole nimetatud; käesoleval juhtumil on need muud nõuded sätestatud rakendusmääruse eeskirja 15 lõike 2 punkti b alapunktis vii ja eeskirja 17 lõikes 1.

- 66 Seega, kui vastulausete osakond tegi 7. aprilli 1999. aasta faksiga menetlusse astujale ettepaneku esitada menetlemise keeles tõlge kaupade ja teenuste loeteludest, mille jaoks varasemad kaubamärgid olid registreeritud, toimis ta kooskõlas rakendusmääruse eeskirja 15 lõike 2 punkti b alapunktiga vii, eeskirja 17 lõikega 1 ja eeskirja 18 lõikega 2. Sama faksi päises on mainitud „rakendusmääruse eeskiri 15 ja eeskirja 18 lõige 2” (rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation).
- 67 Vaidlust ei ole selles, et 28. mail 1999 esitas menetlusse astuja menetlemise keeles tõlke kaupade ja teenuste loeteludest, mille jaoks varasemad kaubamärgid olid registreeritud. Seega oli vastulause viidud vastavusse „määruse [nr 40/94] või [rakendusmääruse] muude sätetega”, nagu on osundatud rakendusmääruse eeskirja 18 lõikes 2.
- 68 Seejärel andis vastulausete osakond 29. juuni 1999. aasta faksiga menetlusse astujale tähtaja täiendavate faktide, tõendite või argumentide esitamiseks, mida viimane oma vastulause toetuseks vajalikuks peab, kuid samas märkis, et kõik dokumendid peavad olema koostatud vastulause menetlemise keeles või peab neile olema lisatud tõlge.
- 69 Selles suhtes tuleb tõdeda, et nimetatud faks on määruse nr 40/94 artikliga 42 ja rakendusmääruse eeskirja 16 lõigetega 2 ja 3 ning eeskirja 17 lõikega 2 kooskõlas, kuivõrd viidatud normides on sätestatud, et fakte, tõendeid või argumente vastulause toetuseks võib esitada ühtlustamisameti määratud tähtaja jooksul. Lisaks on selle faksi päises viidatud rakendusmääruse eeskirja 19 lõikele 1, eeskirja 16 lõikele 3, eeskirja 17 lõikele 2 ja eeskirja 20 lõikele 2.

70 Tõsi on ka see, et vastulausete osakond ei teatanud vastulause esitajale, et rakendusmääruse eeskirja 17 lõike 2 alusel nõutav registreerimistunnistuste tõlge puudus. Eespool viidatud kohtuotsusest Chef (punktid 52 ja 53) nähtub siiski, et õigusaktides sätestatud nõuded, mis puudutavad tõendeid ja nende tõlget vastulause menetlemise keelde, on vastulause põhilisteks tingimusteks ja seega ei olnud vastulausete osakond kohustatud menetlusse astujale teatama puudusest, mis seisnes varasemate kaubamärkide registreerimistunnistuste tõlgete esitamata jätmises. Siinkohal tuleb meenutada, et registreeritud kaubamärkidega kaetud kaupade ja teenuste loetelude tõlke puudumine on vastuolus rakendusmääruse eeskirja 15 lõike 2 punkti b alapunktiga vii ja eeskirja 17 lõikega 1 ning toob seetõttu kaasa rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 2 kohaldamise. Seevastu varasemate kaubamärkide registreerimistunnistuste tõlke puudumine ei ole vastuolus ühegi määruse nr 40/94 ega rakendusmääruse sellise sättega, mida on mõeldud rakendusmääruse eeskirja 18 lõikes 2.

71 Eeltoodu valguses tuleb kontrollida menetlusse astuja argumente, mis on esitatud punktis 54 ja sellele järgnevatel punktides.

72 Alguses tuleb kohtupraktikast lähtudes tõdeda, et reegel, mille kohaselt vastulause toetuseks esitatud tõendid peavad olema esitatud vastulause menetlemise keeles või koos tõlkega sellesse keelde, on põhjendatud vajadusega järgida võistlevuse põhimõtet ja tagada *inter partes* menetluses poolte protsessuaalne tasavägisus. Kui on tõsi see, mida menetlusse astuja väidab, et vastulause esitajal ei ole kohustust esitada varasemate kaubamärkide registreerimistunnistuste täielik tõlge, siis ei tähenda see, et vastulausete osakond oleks vastulause sisulise põhjendatuse kontrollimisel kohustatud arvestama registreerimistunnistusi, mis on esitatud muus keeles kui vastulause menetlemise keel. Kui puudub registreerimistunnistuste tõlge menetlemise keelde, võib vastulausete osakond vastuväite tagasi lükata kui alusetu,

kui ta ei saa teha otsust muude talle esitatud tõendite põhjal kooskõlas rakendusmääruse eeskirja 20 lõikega 3 (eespool viidatud kohtuotsus Chef, punktid 42, 44, 60 ja 61). Tuleb lisada, et käesolevas kohtuasjas ei ole keegi viimati nimetatud erandile tuginenud.

73 Seoses väitega, et vastulause aluseks olevaid kaubamärke puudutav tõenduslik jõud on mitte registreerimistunnistuste tõlkel, vaid registreerimistunnistustel endil, on kohane selgitada, et kuigi tõendiks on tõepoolest registreerimistunnistus ja mitte selle tõlge, jääb siiski faktiks, et tõendit saab arvestada juhul, kui see vastab rakendusmääruse eeskirja 17 lõikes 2 sätestatud keelenõuetele.

74 Selles osas, mis puudutab menetluse astuja poolt vaidlustatud nõuet tõlkida kõik asjaomased dokumendid tervikuna, tuleb selgitada, et küsimus, kas asjaomaste dokumentide teatud osad on konkreetse vastulause seisukohalt tähtsusetud ja võivad seega jääda tõlkimata, kuulub vastulause esitaja vaba kaalutluse piiridesse, kusjuures tuleb silmas pidada, et vastulause osakond peab arvesse võtma vaid need osad, mis tõepoolest on tõlgitud menetlemise keelde. Lisaks ilmneb käesoleva asja toimikust, et hollandi, itaalia ja prantsuse keeles esitatud dokumendid ei ole nii pikad, eriti kui võrrelda kaupade loetelu tõlkega, et kohustust esitada nende tõlge saaks pidada ebaproportsionaalseks ja ebamõistlikuks.

75 Selles osas, mis puudutab menetluse astuja väidet ühtlustamisameti apellatsioonikodade otsuste kohta, piisab märkusest, et otsused tähise registreerimisest ühenduse kaubamärgina, mis tuleb apellatsioonikodadel teha määruse nr 40/94 alusel, kuuluvad piiratud pädevuse ja mitte vaba kaalutlusõiguse valdkonda. Seetõttu tuleb apellatsioonikodade otsuste seaduslikkust hinnata üksnes nimetatud määruse alusel, nagu ühenduse kohtud seda on tõlgendanud, ja mitte apellatsioonikodade

varasemate otsuste järgi (vt eelkõige Esimese Astme Kohtu 20. novembri 2002. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-79/01 ja T-86/01: Bosch v. Siseturu Ühtlustamise Amet (Kit Pro ja Kit Super Pro), EKL 2002, lk II-4881, punkt 32).

- 76 Lõpuks, seoses menetluse astuja väitega, et kui vastulausete osakond leidis, et ei olnud kõrvaldatud 7. aprilli 1999. aasta faksis osutatud puudus, nimelt registree-ringutega kaetud kaupade loetelude tõlke puudumine, oleks ta loogilise tagajärjena pidanud lükkama vastulause tagasi kui vastuvõetamatu, mida ta aga ei teinud, piisab tõdemusest, et käesolev vaidlus ei puuduta varasemate kaubamärkidega kaetud kaupade ja teenuste loetelude tõlke puudumist, vaid varasemate kaubamärkide registreerimistunnistuste tõlke puudumist.
- 77 Menetluse astuja ühegi argumendiga ei saa seega nõustuda.
- 78 Eeltoodust järeldub, et apellatsioonikoja käesoleva otsuse punktis 63 toodud seisukoht, mille kohaselt menetluse astuja oleks pidanud menetlemise keeles esitada täpsed andmed, mis on kantud registrisse, ei ole õiguslik viga.

Menetluse astuja õiguspärane ootus

- 79 Apellatsioonikoda on vaidlustatud otsuse punktis 24 otsustanud:

„Saates eespool nimetatud teated (nimelt 7. aprilli 1999. aasta ja 29. juuni 1999. aasta faksid), tekitas vastulausete osakond vastulause esitajal õiguspärase ootuse, et



vastulausele lisatud registreerimistunnistuste koopiad olid vormiliste puudusteta. Vastulause esitajal oli õigus eeldada, et olles esitanud vajaliku tõlke kõnealustest kaupadest, on ta kehtivad vorminõuded täitnud.”

- 80 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on õigus nõuda õiguspärase ootuse kaitset üks ühenduse aluspõhimõtteid, mis laieneb kõigile õigussubjektidele olukorras, kus ühenduse ametiasutused on neile täpseid kinnitusi andes tekitanud neil õiguspäraseid ootusi (vt Esimese Astme Kohtu 19. märtsi 2003. aasta otsus kohtuasjas T-273/01: Innova Privat-Akademie v. komisjon, EKL 2003, lk II-1093, punkt 26, ja osundatud kohtupraktika).
- 81 Selles osas tuleb sedastada, et vaidlustatud otsusest ega apellatsioonikojas menetletud toimikust ei nähtu, et menetlusse astuja oleks apellatsioonikoja menetluses kaevanud õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumise üle. Et teha kindlaks, kas apellatsioonikoda toimis õigesti, leides omal algatusel, et vastulausete osakond tekitas menetlusse astujal õiguspärase ootuse, tuleb käesolevas asjas uurida selles aspektis olulisi asjaolusid.
- 82 Esimene asjaolu on vastulausete osakonna 7. aprilli 1999. aasta faks, millega vastulause vastuvõetamatuse eest hoiatades tehakse menetlusse astujale ettepanek esitada ingliskeelne tõlge varasemate kaubamärkidega kaetud kaupadest. Apellatsioonikoja hinnangul oli selle kirja sõnastus eksitav, kuna sellest võis aru saada, et ainsaks puudevaks dokumendiks oli kaupade loetelu tõlge inglise keelde, ilma et oleks näidatud, et esitada tuleb registreerimistunnistuste täielik tõlge.

- 83 Teine asjaolu on menetlusse astuja 28. mai 1999. aasta faksi lause, millega ta palub ühtlustamisametil endale teatada, kui see vajab täiendavat teavet. Sellele lausele viidates leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 21, et „kuna vastulausete osakond ei olnud vastanud, tegi vastulause esitaja loogilise (kuid eksliku) järelduse, et vastulausega on kõik korras”.
- 84 Kolmas asjaolu on vastulausete osakonna 29. juuni 1999. aasta faksis sisalduv lause, mis menetlusse astujale ütleb, et talle oli „määratud viimane tähtaeg [...] täiendavate faktide, tõendite või argumentide esitamiseks, mida ta peab vajalikuks oma vastulause toetuseks”, kui seda lugeda koos vastulausete osakonna 7. aprilli 1999. aasta faksiga. Apellatsioonikoja hinnangul ei selgitanud see teade kahe varasema teatega loodud vääritimõistmist.
- 85 Apellatsioonikoja analüüsiga nende kolme asjaolu suhtes ei saa nõustuda.
- 86 Esiteks tuleb märkida, et vastulausete osakonna 7. aprilli 1999. aasta faks viitab otseselt rakendusmääruse eeskirjale 15 ja eeskirja 18 lõikele 2 ning osundab vaid sellele, et teavet kaupade ja teenuste kohta ei ole esitatud vastulause menetlemise keeles. Kuna selles faksis ei olnud muuhulgas täpset viidet sama määruse eeskirjadele 16 ega 17, ei saanud see faks anda alust menetlusse astuja õiguspärasele ootusele selles, kas ta on täitnud rakendusmääruse eeskirja 17 lõikes 2 sätestatud nõuded tõendite ja alusdokumentide esitamisest menetlemise keeles. Seda hinnangut toetab fakt, et menetlusse astuja ise ei viidanud sellele faksile oma õiguspärase ootuse selgitamisel.

- 87 Teise ülalnimetatud asjaolu osas tuleb sedastada, et teade, mille on saatnud menetlusse astuja ise, ei ole käsitletav ühenduse ametiasutuse tegevuse elemendina, mis võiks vastulause esitajal tekitada põhjendatud ootusi. Õiguspärase ootuse aluseks ei saa olla selle osapoole ühepoolne tegevus, kelle huvides see on. Lisaks, nagu ühtlustamisamet on põhjendatult esile toonud, paneks selline käsitus vastulausete osakonnale kohustuse abistada vastulause esitajat, mis aga ei ole sobitav sellesse menetlusse.
- 88 Kolmandaks asjaoluks on 29. juuni 1999. aasta faksis esinev lause, mida on eespool tsiteeritud punktis 84 ja kus tuleb erilist tähelepanu pöörata sõna „täiendavate” kasutamisele — kui lugeda seda lauset koos 7. aprilli 1999. aasta faksiga, siis ilmneb, et oma olemuselt ei saanud see lause tekitada menetlusse astujal põhjendatud ootust, et esitatud registreerimistunnistused vastasid asjakohastele keelenõuetele. Selles kirjas ei ole mingeid täpsustusi selles küsimuses. Kuna selle kirjaga ei saanud lahendada väärnimõistmist ega kõrvaldada menetlusse astuja kahtlusi, oleks ta vajaduse korral ise pidanud ühtlustamisametilt tarvilikku teavet küsima.
- 89 Lisaks on apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 22 ekslikult leidnud, et 29. juuni 1999. aasta faksiga teatati menetlusse astujale, et tal on neljakuuline tähtaeg täiendavate faktide, tõendite või argumentide esitamiseks, mida ta vastulause toetuseks vajalikuks peab, ja et need dokumendid peavad olema esitatud menetlemise keeles või tuleb neile lisada tõlge („that the documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation”). Tegelikult öeldakse selles faksis, et „kõik dokumendid” peavad olema koostatud vastulause menetlemise keeles või tuleb neile lisada tõlge („Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation”). Seda menetlemise keelele osutamist ei saa seega tõlgendada, nagu käiks see ainult „täiendavate faktide, tõendite või argumentide” kohta. Vastupidi, see osutamine on

üldist laadi ja sellisena samuti takistab tõlgendamast 29. juuni 1999. aasta faksi, nagu tähendaks see, et vastulausele lisatud registreerimistunnistuste koopiad vastasid keelenõuetele.

- 90 Lõpuks, kui menetlusse astuja väidab, et 29. juuni 1999. aasta faks selle tavapärasest tähenduses tähendas, et 7. aprilli 1999. aasta faxis osutatud puudus, nimelt varasemate kaubamärkidega kaetud kaupade loetelude menetluse keelse tõlke puudumine, oli kõrvaldatud, siis sellega ta möönab ise, et seda faksi ei saa tõlgendada, nagu see tähendaks, et ka registreerimistunnistused ise vastasid samuti keelenõuetele.
- 91 Lisaks rõhutab menetlusse astuja, et viiest tema osundatud apellatsioonikodade otsusest kahes on otsustatud, et vastulausete osakonna tegevuse tulemusena võis asjaomane vastulause esitaja tugineda õiguspärasele ootusele, et ta on täitnud nõuded, mis puudutavad kõnealustes registreerimistunnistustes sisalduva teabe tõlkimist.
- 92 Selles osas on kohane meenutada, nagu eespool tõdetud, ja sõltumata sellest, kas need otsused on või ei ole kooskõlas õiguspärasest ootusest käsitleva eespool osundatud kohtupraktikaga, et apellatsioonikodade otsuste seaduslikkust ei tule hinnata nende kodade varasemate otsuste põhjal (eespool viidatud kohtuotsus Kit Pro ja Kit Super Pro, punkt 32).
- 93 Neil asjaoludel tuleb tuvastada, et apellatsioonikoda tegi õigusliku vea, kui ta leidis, et vastulausete osakond oli tekitanud menetlusse astujal õiguspärase ootuse, et vastulausele lisatud registreerimistunnistuste koopiad olid vormiliste puudusteta.

- 94 Eeltoodust järeldub, et tühistamise aluseks oleva ainsa fakti- ja õigusväitega tuleb nõustuda. Selle tulemusena tuleb vaidlustatud otsus nõutud ulatuses tühistada.

## Kohtukulud

- 95 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel kannab kohtuvaidluse kaotanud pool kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud
- 96 Käesolevas asjas on otsus tehtud menetlusse astuja kahjuks selles osas, et vaidlustatud otsus on vastavalt hageja nõudele tühistatud. Hageja ei ole siiski nõudnud, et kohtukulud mõistetakse välja menetlusse astujalt, vaid et need mõistetakse välja ühtlustamisametilt, kaasa arvatud apellatsioonikoja menetluses hagejal tekkinud kulud.
- 97 Selles osas tuleb tõdeda, et kuigi ühtlustamisamet toetas hageja poolt esitatud nõuete esimest punkti, tuleb hageja nõude kohaselt mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt, kuna vaidlustatud otsuse on teinud ühtlustamisameti apellatsioonikoda. Seega tuleb otsustada, et vastavalt hageja nõudele mõistetakse ühtlustamisametilt välja kohtukulud, kaasa arvatud apellatsioonikoja menetluse kulud vastavalt hageja nõudele, ning menetlusse astuja kannab oma kulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 17. jaanuari 2002. aasta otsus (asi R 1003/2000-1) selles osas, millega tühistatakse vastulausete osakonna 7. septembri 2000. aasta otsus, saata asi tagasi vastulausete osakonnale edasiseks menetlemiseks ja määrata, et iga osapool kannab ise oma kulud apellatsioonikoja menetluses.**
- 2. Mõista ühtlustamisametilt välja kohtukulud vastavalt hageja nõudele, kaasa arvatud kulud apellatsioonikoja menetluses.**
- 3. Menetlusse astuja kannab ise oma kohtukulud.**

Forwood

Pirrung

Meij

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 30. juunil 2004 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

H. Jung

J. Pirrung